Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

di accipimus sicut sapientiam & uirtute. ⁊ thesau
ros sapientie aliaq; multa. ita & uite uera dici. Sicut
q̄ hos quib' efficit sapientia & scientia. n̄ ad subitu s;
p̄ proiectus quosda & gradus intentione ac fide eorū.
qui ei t' in sapientia & scientia. uel in uirtute parti
cipant. sapientes eos & scientes reddit. ita & quib; ui
tis uera efficit. n̄ eis ad subitu maturos botros p̄ducit
& dulces. nec repente eis efficit unū suauē. & letificans
cor hominis. sed p̄mo p̄ducit eis suauitate tantū
modo odoris in flore. ut grā flagrantiē ipsi in uita
tē inimicis animē. post hec pati possint acerbitate
tribulationū & tēptationū. que ppt ubu di creden
tib' excitant. & ita demū maturitatis eis dulcedinē
p̄bet. usq; q̄ p̄ducat eas ad torcularia ubi effundit
sanguis uitē. sanguis noui testamti. q̄ bibat in die
festo in superiorib' ubi stratū magnū paratū est. Sic
q̄ p̄ singulos hos p̄fectuū gradus incedere oportet eos
qui p̄ sacramtū uitis & botri initiati cypri ad p̄fectio
nē fert. & calice noui testamti ab ihu susceptū bibere
ctendunt. Qd' si cyprus sui generis arbor accipienda
est. cui' flos & fructus non tantū odoris suauitate quan
tū uim calefaciendi ac fouendi dī possidere. illa q̄ si
ne dubio accipiet sponsi uirtus. qua incalescant ani
mē erga fide ei & caritate. que ei gerat eos q̄ dice